

LASKI LETALCI SO OBSTRELJEVALI MESTO DESSYE

Bombe so razdejele ameriško bolnišnico

FARLEY BRANI ROOSEVELTA

Narod mora spoznati uspehe New Deala. — Prejemki pošte dokaz izboljšanja položaja.

Generalni poštar James Farley je v svojem govoru pri otvoritvi dodatnega poslojja k newyorški glavni pošti ostro za vrnil 'gospodarske voditelje', ki kritizirajo vladno politiko. "Poštni prejemki, ki so najzanesljivejši gospodarski toploter, že skoro eno leto neprestano naraščajo. V tednu, ki je skončal z 20. novembrom, so stali v 12 največjih poštah uradih dežele 6 odstotkov višje, kot prejemki istega tedna lanskega leta. V fiskalnem letu, ki je bilo končano 30. junija, 1935, je pošta prejela 44 milijonov več, kot v prejšnjih 12 mesecih in moremo biti prepričani, da bomo v sedanjem fiskalnem letu ravno tako, ako ne še bolj napredovali. Poštni dohodki ne kažejo izboljšanja samo v poštah uradih, temveč so tudi dokaz za izboljšanje v vseh gospodarskih uradih. "Vem, da imajo ljudje v splošnem kratak spomin, toda ne morem misliti, da je narod Združenih držav pozabil žalostni, obupni gospodarski položaj, ki je obstojal, ko je Franklin D. Roosevelt nastopil svoj urad in ravno tako sem prepričan, da more naš narod spoznati, v koliki meri so se od tedaj razmere izboljšale. "Prekoračili smo dolino depresije in se nahajamo v jutranji zarji nove prosperitete, ki nam bo prinesla največjo varnost za življenje."

LEWIS DELUJE ZA NOVO POGODBO

WASHINGTON, D. C., 5. dec. — Predsednik United Mine Workers of America John L. Lewis je na okrajni konvenciji premogarjev trdega premoga rekel, da upa, da bo z lastniki rogov trdega premoga do 1. aprila, ko poteče dosedanja pogodba, sklenjena nova pogodba. "Naš namen je pogoditi se za ugodno pogodbo, ne da bi prenehali z delom" je rekel Lewis. Pogajanja za novo pogodbo se bodo pričela v februarju. Delegati na konvenciji sestavljajo pogoje za novo pogodbo. Med drugim bodo zahtevali: pet dni dela na teden, šest ur na dan in povišanje plač za 15 odstotkov. Premogarji so tudi pripravljene z lastniki rogov pobijati tihotapstvo s premogom ako jim lastniki obljubijo, da bodo po različnih rovih izenačili delovni čas. Lewis, ki je bil izvoljen za predsednika konvencije, je rekel, da bi premogarske družbe mogle prodati 25,000,000 ton več premoga, ako bi prisilile železniške družbe, ki prevažajo trdi premog, da na svojih loko-

DVE LETI PO ODPRAVLJENJU PROHIBICIJE

Davki so zadovoljivi. — Tihotapstvo po morju prenehalo. — Bela hiša naj bi bila brez opojnih pijač.

WASHINGTON, D. C., 6. decembra. — Včeraj je poteklo dvoje let, odkar je bila odpravljena prohibicija. Zvezni zakladničar Morgenthau, ki je obenem načelnik zveznega urada za nadzorstvo opojnih pijač, je rekel časnikarskim poročevalcem, da pomeni odprava prohibicije velik uspeh, da so davki iz tega vira zadovoljivi, da se boj proti tihotapcem nadaljuje in da je tihotapstvo čez morje skoro popolnoma ponehalo. Morgenthau je rekel, da so cene žganja v dveh letih stalno padale in dodal, da bo v dveh letih v skladiščih dovolj zaloge, da bo pokrita domača potreba. Ravnatelj "Repeal Associates" W. H. Stayton pravi, da je strupeno žganje izginilo in da število tihotapev stalno pada. Ob istem času pa je antislonska liga na svoji konvenciji v St. Louisu sklenila, da prične nov boj proti "hudu alkoholu". Liga bo skušala doseči, da bo najpozneje 1. 1945 prohibicija zopet vpeljana. — Škof James Cannon je bil izvoljen za predsednika odbora, ki bo v Washingtonu vplival na kongres. Konvencija je med drugim tudi sklenila pozvati predsednika Roosevelta, da s svojim gostom naj postržeta z lahkim ameriškim vinom. Pri nekaterih priložnostih so pili tudi pivo. Toda žganja v predsedniškem gospodinjstvu ni. Bivši prohibicijski komisar James M. Doran, ki je sedaj v službi izdelovalcev žganja, pravi, da bo cena žganja stalno padala, k čemur bo največ pripomogla trgovska pogodba s Kanado. V preteklem letu je 14 držav pristopilo v vrsto držav, ki so odpravile prohibicijo. Izmed 48 držav je sedaj 41 držav mokrih. Zakladniški urad naznanja, da je letošnje leto do 30. nov. prejel na davkih na žganje — \$119,065,824. Poštni urad svari pred pošiljanju žganja po pošti. Ako hoče kdo svojim sorodnikom ali prijateljem za Božič poslati kako opojno pijačo, je ne sme poslati po pošti. Vsaka steklenica bo zaplenjena in pošiljatelj mora zadeti občutna kazni.

motivah kurijo s trdim premogom in ako bi lastniki rogov svoje palače na Long Islandu in v New Yorku gredli s trdim premogom.

ZRAČNI PROMET Z EVROPO

V kratkem se bodo pričeli poizkusni poleti čez Atlantik. — Mednarodne težkoče morajo biti odstranjene.

WASHINGTON, D. C., 6. decembra. — Družba Pan-American Airways je pripravljena s poizkusnimi poleti čez Atlantik, kakor hitro se ji posreči v Evropi dobiti dovoljenje za pristanek. V tem oziru se sedaj vrše v Washingtonu pogajanja med Združenimi državami, Anglijo, Irsko in Kanado. Predno se bo pričel redni promet v Evropo, mora biti izvedenih več poizkusnih poletov, ker je treba rešiti mnogo tehničnih vprašanj. Pred vsem mora biti najdena najboljša črta in najbrže bodo ob različnih časih porabljali različne črte. Zračna družba Pan-American Airways je pred dvema tednoma pričela zračni promet s Filipini z aeroplanom China Clipper. Te vrste aeroplani so največji in najprimernejši za tako razdaljo. V ta promet pa bodo najbrže postavljeni še večji aeroplani in nekaj takih že grade v Bridgeport, Conn. Generalni poštar Farley je rekel, da je Pan-American Airways edina zračna družba, ki se zanima za promet čez Atlantik. Farley bo prihodnji kongres prosil, da mu dovoli potreben denar za redno zračno pošto zvezo z Evropo.

MATI — KOMUNISTKA

DETROIT, Mich., 6. dec. — Sodnik Ferguson je ločil zakonca Riopelle. Varstvo nad dvema otrokoma je poveril očetu, ker jima je mati baje dajala čitati komunistične knjige ter ju nagovarjala, naj ne spoštujeta ameriške ustave.

OROŽJE ZA MEHIŠKE UČITELJE

MEXICO, Mehika, 6. dec. — Predsednik Lazaro Cardenas je obljubil, da bo 16,000 učiteljev na deželi prejelo orožje, da se branijo proti napadalcem zaradi socijalističnega šolskega pouka. To obljubo je dal več tisočim učiteljem, ki so z dežele prišli v glavno mesto in so zahtevali zaščito proti upornikom, ki so zadnje čase ubili že več njihovih tovarišev. Učitelje sta pripeljali v glavno mesto dve učiteljici, katerima so uporniki porezali ušesa. V svojem govoru na učitelje Cardenas ni odgovoril na njihove zahteve, toda popoldne je delegaciji učiteljev rekel, da se bo dogovoril z vojnim departamentom, da med učitelje razdeli orožje.

HOFFMAN PRI HAUPTMANNU

Hauptmann je governerju zagotovil svojo nedolžnost. — Hauptmann je bil vesel governerjevega obiska.

Ob priliki svojega obiska v New Yorku je governer države New Jersey Harold G. Hoffman sprejel newyorške časnikarske poročevalce ter jim je odgovarjal na vprašanje glede svojega obiska pri Richardu Hauptmannu v njegovi smrtni celici v Trenton, N. J. Governer se je sestel s časnikarji v sobi za goste v Advertising Club. Hoffman, prijazen mož pri 39 letih, je sedel na divanu, in je, medtem ko je kadil cigaro v dolgih potezah, odgovarjal na vprašanja. Na vprašanje, kaj je njegovo osebno mnenje glede obiska, je governer odgovoril: "Sem član pomilostilnega sodišča. Iz tega razloga komaj morem govoriti o svojem mnenju glede te zadeve. Meni je ležeče samo na tem, da bo v tem slučaju podeljena popolna pravica." "Ali boste vi vpeljali uradno preiskavo?" "Vse preiskave, ki se sedaj vrše, so popolnoma neodvisne; kolikor vem, jih vodi Hauptmannovo zagovornišvo." "Ali vam je bil do sedaj predložen kak dokazilni material?" "O tem ne morem govoriti." Hoffman pa je povedal, da ima celo sobo pisem, v katerem ga ljudje pozivljajo, da pošlje Hauptmannu v smrt, kakor tudi, da ga oprostijo. Odvisno je od tega, od katere strani prihajajo pisma. Nato je pričel governer govoriti o svojem obisku pri Bruno Hauptmannu. "Bilo je prvi teden v oktobru," je rekel Hoffman. "Bil sem ravno v kaznilnici in sem ga tedaj takoj obiskal." "Ali ste o slučaju z njim govorili?" "Ne! Toda Hauptmann je neprestano o tem govoril." "Ali je zopet zatrjeval svojo popolno nedolžnost?" "Da!" Časnikarji so skušali governerja pridobiti, da bi govoril o podrobnostih svojega razgovora s Hauptmannom, toda se je temu izognil. Priznal pa je, da znani detektiv Ellis Parker zadevo privatno preiskuje in da o tem od časa do časa governerju poroča. Ravnatelj kaznilnice Kimberling je rekel, da se je Hauptmann zelo razveselil nad governerjevim obiskom. Governer je bil pri Hauptmannu nad eno uro. Ko je governer odšel je Hauptmann Kimberlinga prosil k sebi, da se mu zahvali, da je omogočil razgovor z governerjem.

PRESELJEVANJE VEVERIC

Boj na življenje in smrt med sivimi in rujavimi vevericami. — Na tisoče mrtvih veveric.

Naravoslovci zastoj skušajo rešiti zagonetko velikega preseljevanja sivih veveric iz vzhodnih atlantskih držav v južnejše kraje. Cele trupe sivih veveric je v razdalji 100 milj na potu proti državi New York. Mnogo mrtvih veveric je bilo najdenih ob Gilboa vodovodu v Citskills. Med Albany in mostom čez Rip Van Winkle so na zapadni strani Hudsona našli 2000 mrtvih veveric. — Preplavati so tedaj morali široko reko Hudson. Preseljevanja v tako velikem obsegu se ni bilo nikdar opaziti. Naravoslovci pa tudi ne morejo dognati pravega vzroka. Dr. Ralph C. Jackson je mnenja, da se je pričel boj za obstanek med sivimi in rujavimi vevericami in da so v tem boju rujave mnogo bolj vitke od svojih sivih sester, vsled česar se morajo slednje umakniti v druge kraje. Kot pravi dr. Jackson, so rujave veverice zelo krvoločne in neusmiljeno koljejo sive. Dr. Jackson si razlaga ta pojav tudi na sledeči način: skobei, kragulji in lisice uničujejo sive veverice v takem obsegu, da so se mogle rujave razmnožiti v tako velikem številu, da so v veliki premoči nad sivimi. Vsled tega je nastala boj za obstanek in ker so rujave v premoči, se jim morajo sive sorodnice umakniti. Kurator zverinjaka v Newyorškem Bronxu parku, dr. Dimars z dr. Jacksonom ni istega mišljenja, ker so rujave veverice manjše od sivih in so doslej vedno živele med seboj v prijateljstvu, vendar pa vzroka tega pojave ne more najti.

ZAVETIŠČE ZA PAPEŽA

DUBLIN, Irska 5. dec. — Delegat iz Corka Eoin O'Mahoney je na konvenciji Fianna Fail stranke predlagal, da se z ozirom na položaj v Italiji zaradi sankcij ponudi papežu Piju XI. na Irskem zavetišče. "Prepričan sem," je rekel O'Mahoney, "da bo Italija zaradi sankcij uničena. Ako gre Mussolini, bo moral iti tudi papež." SLOVENSKO-AMERIŠKANSKI KOLEDAR za leto 1936 smo poslali vsem, ki so ga naročili. Naročite ga še vi. — Stane 50 centov s poštnino.

50 OSEB JE BILO USMRČENIH, NAD DVESTO PA RANJENIH; MED NJIMI DOSTI ŽENSK IN OTROK

ZRAČNI NAPAD Včeraj se je pojavilo nad Dessye, kjer je glavni stan severne abesinske armade, triindvajset velikih italijanskih letal, ki so začela metati bombe na mesto.

Poleg raznih drugih poslopij sta uničeni tudi cesarjeva palača in ameriška bolnišnica. 53 oseb je bilo usmrčenih, nad dvesto pa ranjenih. Med mrtvimi in ranjenimi je precej žensk in otrok. Italijanski letalci so obstreljevali še sedem drugih mest na severni in južni fronti. Velik del mesta Dessye je v razvalinah. BOLNIKI V NEVARNOSTI V mestu je ameriška bolnišnica, ki jo upravlja adventisti. Na streho sta padli dve užigalni bombi, in kmalu je bilo vse poslopje v plamenih. Zdravniki in strežniki so le s težavo rešili šestdeset ranjenec. Na strehi je bil naslikan velik rdeč križ v opozorilo italijanskim letalcem, naj ne mečejo bomb. Izobešana je bila tudi zastava Rdečega križa. Ranjenih je bilo pet inozemcev, med njimi neka ameriška bolničarka in neki ameriški časnikar.

CESAR PROTESTIRA

Ko je zaslišal cesar Haile Selassie ropot motorjev, je odhitel na prosto. Skočil je k protizračnemu topu in začel streljati na sovražnika. Ko je zadnje letalo izginilo, je brzojavil svoji ženi v Addis Ababa da je ostal nepoškodovan. Brzojavil je pa tudi odločen protest Ligi narodov, češ, da so Italijani s tem napadom kršili mednarodno pravo.

VROČA BITKA

Močni abesinski oddelki so napadli italijansko fronto med Dolo in Makale. Vnela se je vroča bitka, v kateri je na obeh straneh padlo nad štiristo vojakov. Takoj po tej bitki je odredilo italijansko armadno vodstvo zračni napad, čigar svrha naj bi bila preplašiti civilno prebivalstvo. Letalcem sta poveljevala Mussolinijeva sinova in Mussolinijev zet.

WASHINGTON NE BO PROTESTIRAL

Iz zanesljivega vira se je izvedelo, da ameriški državni departament ne bo protestiral proti italijanski vladi, da si Italijani vpriporili napad na ameriško bolnišnico v Dessye. Protestirala bo pa verska sekta adventistov.

Ameriški državni departament je še predno so izbruhnile sovražnosti med Lahi in Abesinci, pozval vse ameriške državljane, naj zapuste Abesinijo.

COL. HOUSE O MUSSOLINIJU

Col. Edward M. House, svetovalec predsednika Wilsona, je napisal za londonski "Daily Mail" zanimiv članek, v katerem pravi: — Evropska katastrofa je neizogibna, ako ne da Evropa Mussoliniju prilike, da se izčrpa v Afriki. Za preprečenje katastrofe sta pa še dve stvari potrebni. Nemčija in Japonska morata dobiti del svetovnega bogastva in kolonije. Nemčija, Japonska in Italija potrebujejo več prostora. Države, ki ga imajo preveč, namreč Anglija, Francija, Rusija in Amerika se morajo sprijazniti z mislijo, da bo treba prvim trem nekaj odstopiti, če hočejo preprečiti vojno.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

V. ARDOV:

GROZEN PROFESOR

Serjoža je čutil odpor do zdravnikov. Šestletno izkustvo ga je učilo, da ne sme od teh ljudi pričakovati nič dobrega. Pojavljajo se vedno tedaj, kadar Serjoži ni nič kaj dobro, kadar joka in kadar ga mamica poljublja na vroče čelo, govoreč: "Vse se mi zdi, da imaš vročino." Zdravniki imajo grlo navađo, da z mrzlimi rokami otipavajo trebuh in pritiskajo čajno žličico človeku na jezik. Zato si je to pot prizadeval skriti, da mu je slabo. Toda slabost, ki se ga je lotevala, in naraščajoča vročica sta povzročili, da je trikrat podlegel joku. Tako je skrbni mamici prišlo takoj na misel, da ga je poljubila na čelo, nakar je bil Serjoža, kakor bi trenil v postelji. Zelo slabo mu je bilo in v vratu ga je bolelo. Drugi dan je prišel zdravnik. Seveda je spet otipaval trebuh, seveda je vtaknil žlico v grlo in Serjoža je seveda pri tem moral reči "a-a-a". Nato ga je začel zdravnik obračati kakor slamnato lutko in hitro izrekel Serjoža popolnoma novo, doslej neznan besedo: "Škrlatica! Škrlatica!" je za njim vprašala mama prestrašeno "Da," je priklimal zdravnik. Potem je z mamico odšel iz sobe. — Serjoža je slišal le da sta se o nečem dogovarjala, razumel pa ni riti besede, — ko pa sta se vrnila je zdravnik dejal:

"Tam je seveda najboljša obramba. Škrlatica prav za prav niti ni tako nevarna bolezen, prej so nevarne nje posledice. Pri tej priložnosti bo mogoče pokazati dečka profesorju Filatikinu, on je tam najvišji načelnik..."

Zamišljeno in žalostno zročila je mamica objela Serjožo, in ga na vso moč stisnila k sebi. Toda deček je vprašal: "Mamica, kaj je to: profesor?"

"To je tudi zdravnik, ljubček najvišji zdravnik," je dejala mamica.

Serjoži je groza stisnina sree. Ko je navaden zdravnik lahko povzroči toliko neprijetnosti, česa naj pričakujemo še le od najvišjega zdravnika? V obupu se je grenko razjokal.

Drugi dan so Serjožo zavili v vse mogoče obleke in ga peljali tja, kjer ga je pričakoval grozni profesor. Za vrati, v svetli beli sobi, kjer je stala pisalna miza, stol, umivalnik in čudna omara, je sedel neki stari stric. Imel je bele brke in bele lase, ki so obdajali golo lobanjo. Oblečen je bil v bel plašč. V sobi sta stala poleg starega strica še drugi stric in teta. Serjoži se je zazdelo, da je ravno stari stric tu najvišji gospod. Toda ta starec se je nasmihal tako prijazno in na ličih so se mu delale jamice sploh je bil teko simpatičen in neškodljiv, da je Serjoža zaključil: "To še ni profesor."

"Dober dan prijatelj," ga je ljubezljivo pozdravil starec. "Kako ti je na ime?"

"Serjoža — pa tebi?"

"Meni je ime Nero."

Vsi so se nasmihali. Serjoža pa se je razsmejal naglas in kričal: "Ni res; Ni res! To je pasje ime. Strici in fantki imajo drugačna imena!"

"Serjoža," ga je karajoč opomnila mama, stari stric pa jo je prekinil:

"Kaj ti pa hodi na misel, da si bolan?"

"Saj ne meni, to si je izmislil zdravnik in mama s svojo vročino."

"Aha, tako je to. Ali nekdo mi je povedal, ne vem, kdo je že bil, da nočeš pustiti, da bi ti gledali v grlo."

Serjoža je namršil temne obrvi, ki so bile šele nekaj puh. "Česa vsega ljudje ne pripovedujejo," je modro odvrnil Serjoža, "že stokrat sem odpiral usta, da so mi gledali v grlo. Še ko sem bil čist majhen."

"Ne vem, ali ti naj verjamem."

Tu je Serjoža oprl usta in pomolil glavo pred starega strica: "Na, tu imaš."

Stric se je čisto nalahko dotaknil jezika, pogledal v grlo in ga pohvalil: "Ti si pa res vrl dečko. Res, to znaš napraviti. Le zapri ust usta. Ampak ljudje pripovedujejo tudi, da se ne znaš sam sleči."

"Kdo se ne zna sam sleči," se je branil Serjoža. "Še čevlje si sam zavežem." Ne da bi čakal naziva starega strica se je začel sam slečiti. Vsa je slo čudno hitro, le sem pa tja se kak gumb ni dal odpeti.

"Toda tu pa le ne gre vse gladko," je pripominjal sočutno stari stric.

"To je čudno," je dejal Serjoža nejevoljen, "gumb je na strani, jaz sem pa spredaj."

Nihče se ni mogel zdržati smeja. Nato je stric otipaval Serjožo kakor zdravnik, toda mnogo bolj nalahko in s toplimi rokami. Potem so Serjožo spet oblekli. Naposled je dejal stari stric drugemu, ki je stal poleg njega: "Nikolaj Vladimirovič, prosim pojdite s tem dečkom na infektivski oddelek in uredite tam vse." Serjoža se je toplo poslovil od starega strica obljubil mu je da ga bo pravočasno obvestil kadar bodo v vrten priredili zabavni večer.

Mamica je vzela Serjožo v naročje in odšla sta z novim stricem na hodnik. Toda tu vsta ostala, marveč sta šla dalje. Serjoža, ki se je bil medtem umiril, se je začel zopet vznemirjati. Previdno si je o-

gledoval Nikolaja Vladimiroviča, nazadnje pa ga je vprašal: "Striček, ali nisi morda profesor?"

Nikolaj se je zasmeljal in odgovoril: "Ne dečko, jaz sem samo asistent. Ko bom profesor, te bom že obvestil."

"Toda zagotovo," je zaklical Serjoža potolažen. "Toda ne bom hotel imeti s teboj posla. Profesorjev se bojim. Biti morajo grozni..."

Mama in Nikolaj Vladimirovič sta se smejala. Nikolaj in bil tako prijazen, kako star stric, ali zopern ni bil. Glavno na pa je, da ni bil profesor.

Kmalu sta prišla v drugo sobo, kjer je sedela teta s ščipalnikom na nosu. Mama in Nikolaj Vladimirovič sta teta nekaj naročala, nakar je slednji odšel. Toda nova teta je nekako postrani gledala Serjožo, tako da je ta postal zopet nezupljiv. "Tetka, ali si ti profesor?" je vprašal naposled, ko je zbral ves svoj pogum. Karor vsi doslej se je tudi teta nasmehnila in odkimala z glavo pri čemer se je zalesketalo steklo ščipalnika. Rekla je: "Nisem profesor. Če pa ne boš priden povem profesorju." Serjoža je skril svoj obraz na mamičinih prsih. Mamica ga je božala po glavi in ga merila. "Zdravnica se samo šali, Serjoža." Serjoža je bil zelo zadovoljen. Tudi nova teta ni bila profesor.

Zdaj pa je tetka dejala mamici: "Tako pokličem strožnico, ki ima službo, da vzame tvoje vaze Očesova." je dodala na glas. V sobo je stopila nova teta strogega pogleda v beji ruti. Teta s ščipalnikom ji je nekaj pojasnjevala, in naročila mamici: "Počinite s koleginjo Očesovo, da vas pripelje na pravi oddelek." Mamica je šla z novo teto, Serjoža pa se

(Nadaljevanje na 4. strani)

POKAŽITE MLADINI

"Naše Najlepše Kraje"

87 UMETNIŠKIH FOTOGRAFIJ, ki predstavljajo lepote SLOVENIJE

Cena \$1.—

KNJIGARNA "GLAS NARODA" 216 W. 18 Street New York

Naši v Ameriki

Rojak Feliks Benčič znani pekovski mojster, je bil par mesecev na oddihu v starem kraju in se je spet vrnil čil in zdrav v Brooklyn. Prevzel je takoj pekarno in restavracijo na 2954 Fulton St., Brooklyn, N. Y. — Želimo mu obilo sreče!

V Clevelandu je preminula dobro poznana rojakinja Mary Beck, rojena Zupančič, v starosti 57 let. Doma je bila iz Kriške vasi, fara Višnja Gora na Dolenjskem, odkoder je prišla v Ameriko leta 1902.

DEMANT V SLEPIČU

K nekemu zdravniku v Johannesburgu je prišel te dni dečevce z bližnjih demantnih polj in se mu pritožil da ga silno boli v bližini želodeca. Zdravnik je spoznal na prvi pogled, da gre za vnetje slepiča, ki zahteva takojšnjo operacijo.

Kratek čas nato je bilo tudi že vse pripravljeno za operacijo. A kako so se operaterji zadržali, ko so našli v pacientovem slepiču velik krasen demant. Operacija je prišla baš v zadnjem trenutku, da je mo- že rešila smrti. Toda večletne joče, ker je bil demant pri delu izmaknil in pogoltnil, ga zdravniki niso mogli rešiti.

ZAROČENCA

MILANSKA ZGODBA 'IZ 17. STOLETJA
Spisal: ALESSANDRO MANZONI

105

Skoro ni bilo dneva, da se ne bi bil razlegel klic k orožju, češ da prihajajo "laneknehti" po tej strani ali da so se "klobučiči" pojavili na oni strani. Ob vsakem sporočilu je neimenovane razposlal ljudi na poizvedovanje in če je bilo treba, je vzel s seboj ljudi, ki jih je imel vedno za to pripravljene, in šel z njimi izven doline v tisto stran, odkoder je bila nevarnost napovedana. In bilo je to nekaj posebnega, videti krdele ljudi, oboroženih od temena do pete in urejenih kakor bojna četa, a pod vodstvom neoboroženega poveljnika. Največkrat pa so bili samo kurirji ali razpršeni plenitelji, ki so zbežali, še preden jih je mogel neimenovane presenetiti.

A ko je nekoč podil nekatere teh ljudi, da bi jih naučil ogibati se teh krajev, mu je došlo sploščilo, da so napadli neko bližnjo vasico ter jo izropali. Bili so "laneknehti" iz raznih zborov, zaostali so, da bi plenili, združili se ter se nenadoma vrgli na ozemlja v bližini vojnega taborišča; izropali so prebivalce ter jim prizadejali vsakovrstne nadlege.

Neimenovaneec je imel kratek odgovor na svoje ljudi ter jih povedel v ono vasico.

Dospeli so nepričakovano. Ko so lopovi, misleči, da gredo samo na plen, videli, da se usipljejo nanje urejene in na boj pripravljene čete, so se obrnili sredi plenitve ter naglo odšli, odkoder so bili prišli, ne da bi drug drugega čakali.

Neimenovaneec jih je zasledoval lep kos poti, nato se je s svojimi ustavil, malo počakal, ali se pojavi še kaj novega, ter se končno vrnil. Ko je šel zopet skozi rešeno vasico, je nepopisno ploskanje in blagoslovljanje spremljalo rešilno krdele in njegovega poveljnika.

V gradu ni med to slučajno nastalo množico po stanu, običajih, spolu in starosti različnih oseb nastal nikdar kak pomembnejši nered. Neimenovaneec je bil postavil na različnih mestih straže, ki so vse čuvala, da se ne zgodi kaj neprimerne, z ono skrbnostjo, kakšno je vsakdo kazal v stvareh, o katerih mu je moral dati račun.

Prosil je duhovne in najuglednejše može med pribežniki, naj krožijo po gradu in tudi sami nadzirajo. Tudi sam je krožil, čim česče je mo-

gel, ter se kazal povsod; a tudi v njegovi odsotnosti je že sam spomin na to, v čigavi hiši so, brzdal tiste, ki jim je bilo morda to potrebno. Sicer pa so bili to samo ljudje, ki so pobegnili in so bili torej vobče nagnjeni k miroljubnosti; mislim na dom in blago, za nekatere tudi na sorodnike in prijatelje, ki so bili še v v nevarnosti, od zunaj prihajajoče vesti, ki so tlačile duhove, so to razpoloženje vzdrževale in še vedno večale.

Da ne bi jedli kruha zastoj, sta hoteli biti Neža in Perpetua zaposleni pri opravlilih, ki jih je zahtevala tako obširna gostoljubnost, in to jima je jemalo dobršen del dneva; ostanek sta preklepetali z nekaterimi novimi prijateljicami ali z ubogim don Abbondijem.

Ta ni imel nič dela, vendar pa se ni dolgočasil; strah je bil njegov družabnik. Strah radi napada, mislim, mu je bil vendar prešel, ali če mu ga je še kaj ostalo, ga je ta gotovo manj vznemirjal; kajti če je količjak pomislil, je moral uvideti, kako malo osnovan bi bil.

Toda slika bližnje okolice, preplavljene na obeh straneh s sirovimi vojaki, orožje in oboroženci, ki jih je videl vedno krožiti, grad, takšen grad, misel na toliko stvari, ki so se v takih okoliščinah lahko vsak trenutek pojavile, — vse to ga je tlačilo z nejasno, splošno, neprestano bojaznijo, ne glede na to, da ga je razjedala misel na ubogi dom.

Ves tisti čas, ko je bil v tem pribežališču, se ni nikdar oddaljil za streljaj od njega, nikdar ni njegova noga stopila na pobočje edini njegov sprehod ga je vodil iz gradu na planišče ali zdaj na to, zdaj na ono stran gradu, odkoder je gledal dol po pečinah in globelih ter proučeval, je li mogoče napraviti kakšen korak, je li kje malo steze, po kateri bi si v najhujši stiski poiskal kako skrivališče.

(Dalje prihodnjic.)

1936

SLOVENSKO-AMERIKANSKI

KOLENDAR

160 STRANI ZANIMIVEGA ČTIVA, SLIK, POUKA
IN NASVETOV JE VREDNO ZA VSAKEGA

50 CENTOV

Naročite ga danes.

Slovenic Publishing Company

216 West 18th Street

New York, N. Y.

ZNAMENITI ROMANI KARLA MAYA

Kdo bi ne hotel spoznati "Vinetova", idealnega Indijanca, ki mu je postavil May s svojim romanom najlepši spomenik?

Kdo bi ne hotel biti z Mayem v "Padišahovi senci" pri "Oboževalcih Ognja", "Ob Vardarju"; kdo bi ne hotel čitati o plemenitem konju "Rihju in njegovi poslednji poti"?

TO SO ZANIMIVI IN DO SKRAJNOSTI NAPETI ROMANI! ! !

IZ BAGDADA V STAMBUL
4 knjige, s slikami, 627 strani

Vsebina: Smrt Mohamed Emina; Karavana smrti; Na begu v Gorop; Družba En Nasr
Cena1.50

KRIŽEM PO JUTROVEM
4 knjige, 598 strani, s slikami

Vsebina: Jezero smrti; Moj roman ob Nilu; Kako sem v Mekko romal; Pri Samarih; Med Jezidi
Cena1.50

PO DIVJEM KURDISTANU
4 knjige, 594 strani, s slikami

Vsebina: Amadija; Beg iz ječe; Krona sveta; Med dvema ognjema
Cena1.50

PO DEŽELI SKIPETARJEV
4 knjige, s slikami, 577 strani

Vsebina: Brata Aladžija; Koča v soteski; Miridit; Ob Vardarju
Cena1.50

SATAN IN ISKARIOT
12 knjig, s slikami, 1704 strani

Vsebina: Iseljenci; Yuma Setar; Na sledu; Nevarnosti nasproti; Almaden; V treh delih sveta;

Naročite jih lahko pri:

KNJIGARNI "Glas Naroda"

216 West 18th Street

New York, N. Y.

Izdajalec: Na lovu; Spet na divjem zapadu; Rešeni milijoni; Dediči
Cena3.50

V GORAH BALKANA
4 knjige, s slikami, 576 strani

Vsebina: Kovač Šimen; Zarka z zaprekami; V golobnjaku; Mohamedanski svetnik
Cena1.50

WINETOV
12 knjig, s slikami, 1733 strani

Vsebina: Prvikrat na divjem zapadu; Za življenje; Nso-El, lepa Indijanka; Prokletstvo zlata; Za detektiva; Med Komandč in Apači; Na nevarnih potih; Winnetovov roman; Sans Bar; Pri Komandčih; Winnetova smrt; Winnetova oporoka
Cena3.50

Ž U T I
4 knjige, s slikami, 597 strani

Vsebina: Boj z medvedom; Jama draguljev; Končno —; Rih, in njegova poslednja pot
Cena1.50

GREHI OČETOV

Roman v dveh zvezkih
Za Glas Naroda priredil I. H.

103

Vpadeni obraz z globoko ležečimi očmi je bil rumeno bled; samo na obraznih kosteh so gorele temno rdeče lise. Roke se nemirno pregibljale. Neprestano se mu odpirala in zapirala levica, medtem ko desna kazalec tiplje po odeji.

— Dobro, otrok moj, zelo dobro — mrmra bolnik, — samo ne prenašli se, vedno počasi in ljubeznivo. Toda fis moraš prijeti, ker imamo g—dur.

Ko mu Nesti obnovi ledeni obkladek okoli čela, se ji hoče braniti.

— Toda, draga Regina! Pri vsej svoji srčni dobroti, da, si vendar malo čudna! Saj vendar pri učenju, da, ne morem nositi klobuka! Vzemite mi vendar klobuk, je tako zelo težak. Nesti, pomagaj mi! Ne morem več — o-o-oh!

V težkem vzdihu zamro njegove besede. Nekaj časa leži molče, toda vedno se mu premikajo ustnice. Nato pa zavzame njegov obraz izraz globoke skrbi.

— Toda, Joza, nehaj vendar, Joza! Kaj ti je, da, storil nedolžni otrok? Ne, ne, Marjeta, ne jokaj, tega ne morem gledati. Pridi, da, greva na sonce! Tam boš cvetlice — ne, ne, njega ne smeš videti — slišiš, kako šumi voda?

Vedno hitreje so njegove besede in truplo so mu neprestano trese.

— Joza, tukaj, pogledj, tukaj je še, da, prostor. Joza! Daj mi vendar svojo roko — sveti Bog — Joza, moj otrok!

Z grgrajočim krikom se dvigne bolnik iz blazin. Jasno življenje je v njegovih očeh, s katerimi se plaho ozira okoli sebe. Spoznal je oba, ki sta stala pred njim in dvigne proti njima svoje suhe roke.

— Gospod Albert! In Nesti, moja dobra, dobra Nesti! Kje je Joza? Povejte mi vendar, da živi! Rad bi jo videl. Kje pa so, da, moji naočniki! Nesti, daj mi vendar moje naočnike, da!

— Njegov glas polagoma preide v mrmranje in ko pade v blazine, zopet stopi steklena otopelost v njegove oči.

— In on — vidim oba, da, in lepa, bela obleka — g—dur, otrok, vzeti moramo fis, mesto je vendar tako lahko, s tretjim prstom — samo pogledj, Regina, že prihajata. Kako me veseli, gospod Albert, da, imate prav, velik, slaven slikar. Sedaj slika podoba. To je bila moja misel, Mozart, veste, da, kako je svoj requiem — samo pogledj, Regina, tukaj že prihajata! Toda nisi privezala klobuka. O, kako lepo, kako lepo!

Koliko je to moralo veljati — g—dur, dragi otrok, g—dur! In naprej, naprej, kaj vsi stojite, toliko ljudi ne smemo pustiti čakati. Prosim, prosim, da, kje se gre do orgel? Igram orgle, jaz sem oče — časti ne pustim — in tako strmo, tako strmo! Vlecite vendar! Vlecite, vlecite močnejše! Kaj pa je to — tipke — o, sedaj — kako lepo! To je njegovo najboljšo, najkrajše, fuga iz njegove — to je nebeško veselje, vriskanje — to je zmaga, da, po boju — to je — človeška sreča.

V nerazumljivem šepetanju se izgubi mrzlični govor. Telo mu je zlezlo z blazin, glava se mu je sklonila na ramo, roke se mu krivijo. Na njegovem obrazu počiva izraz srečnega miru. Padel je v nezavest. Tudi ne govori več.

Ko je opoldne zvonilo v cer kvenem zvoniku v solnčni zrak, je Ambrosius Barka skočil.

Zalita v solze kleči Nesti pred smrtno posteljo svojega očeta.

Rihard mu je zatisnil oči. Nato vzame vrtnico, ki je stala na oknu v sveži vodi, zlomi trnje s stebela ter vtakne cvetlico med otrpnjene prste mrliča.

Zdravnik nas zapusti. Tiha, žalostna ura poteče. Nato nekdo pride.

— Koler!

Prestrašen stojim. Zdelo se mi je, da se je za leta postal. Zmedeno mu vise lasje po bledem obrazu. Nekaj trenutkov molče obstane med vratmi, nato pa pravi:

— Od zdravnika sem izvedel. Rad bi ga še enkrat videl. Z nemim priklonom stopi Rihard k njemu in ga pelje v tiho sobo. Ko vstopita, pride Nesti, skozi vrata. Jokaje pade na stol.

Dolgo stoji Koler pred mrzlim profesorjem s sklenjenimi rokami.

Negotovih korakov pride iz sobe in obstoji pred Nesti.

— Neznam nobene besede. Ne za vas in ne za sebe. Toda vi ste izgubili očeta. Sedaj ste sami na svetu. Dovolite tolažbo, da vam morem biti kot brat.

Nesti močno strese glavo.

— Ne potrebujem pomoči; znam delati.

Koler pokima pred se:

— Imate prav! Je tudi boljše tako. Moja roka pri naša nesrečo! — In si zakrije obraz. Tedaj pa vidim na njegovi desnici sličen, tanek zlat prstan, kakoršnega je imela Joza. — Še eno prošnjo imam. In ne smete mi je odreči. Umoril sem jo. Njo in njega. Sedaj bom tudi smel skrbeti — za vse drugo.

Bolest mu zadušila zadnjo besedo. Ko se obrne, da bi šel, ne da bi čakal na odgovor, hiti Nesti za njim ter mu istegne roko. Koler je prime, rekoč: "Hvala vam!"

Naslednjega večera so ju odnesli k večnemu počitku, očeta in hčer v skupni grob. Koler je preskrbel vse. K pogrebu ga ni bilo. Tudi Nesti ni bilo. Moja mati jo je vzela k sebi v hišo, da ji je bila prihranjena zadnja bolečina. Šele ko se z Rihardom vrneva s pokopališča, je izvedela, da je bilo žalostno delo opravljeno.

Takoj naslednji dan se je hotela odpeljati v Berlin. Te ga pa ji nismo pustili. Rihard se ji ponudi, da gre v Berlin in preskrbi vse, kakor želi Nesti. Medtem pa naj bi ostala pri moji materi, dokler se ne pomiri.

Z večernim vlakom se Rihard odpelje. Prigovarjal sem mu, da svoj odhod za nekaj dni odloži, da bi bil navzoč pri prvi obnovi svojega dela.

Rihard pa je zmaljal z glavo.

— Ne! Sam sebi služim najboljšo, če služim mrtvem, ki mi je bil drag.

(Dalje prihodnjič.)

Iz Slovenije.

PRED VINIČARJO GA JE USTRELIL

CELJE, 22. nov. — Pred petčlanskim senatom se je zagovarjal danes 62 letni posestnik Franc Olup iz Klekočevnika v kozješkem srezu zaradi uboja.

V torek 8. oktobra v mraku je Franc Olup pred svojo kletjo v prepiru udaril svojo ženo s palico. V tem je prišel Josip Žgajner, ki se je ravno vrnil z dela in imel za pasom privezano kladivo. Pozval je Olupa, naj pusti ženo pri miru. Olup ga je zavrnil, nakar je odšel Žgajner k sosedom Prahovim. Olup je šel v klet po železne vile, stopil na prosto in zaklical Žgajnerju.

naj se zdaj vrne. Žgajner se je zares vrnil in Olup ga je udaril z vilami čez ramo. Žgajner mu je izdrl vile iz rok in jih odnesel k Prahovim, češ, da jih bo izročil na orožniški postaji.

V tem je začel Olup izzivati Žgajnerja in ga klicati na koražjo. Žgajner je stopil z vilami v rokah proti Olupu. V tem pa je Olup s samokresom dvakrat ustrelil na Žgajnerja in ga zadel v vrat in grlo. Žgajner je po devetih minutah izdihnil.

Olup je priznal dejanje, zagovarjal pa se je s silobranom. Obsujen je bil na 2 leti robije in izgubo častnih pravic za dobo dveh let ter na plačilo povprečnine v znesku 1000 Din.

DVA MRTVA V POTOKU

KOČEVJE, 20. nov. — Posestnik Miha Špilejš iz Špirić pri Fari se je proti večeru vračal domov in opazil, da leži v potoku Grivačkem jarku moško truplo. Takoj je obvestil orožnike, ki so truplo izvlekli iz vode in v pokojnem spoznali posestnika Banerja iz Ograje pri Fari. Zdravnik je pri raztelesenju ugotovil, da Bauer ni umrl nasilne smrti. Sorodniki so ga pogrešali že 6 dni. Ker je bil malo slaboumen, so menili, da se je spet šel v gozd potikati. Siromak pa je zašel in s strmega brega padel v potok, iz katerega se ni mogel rešiti. Star je bil 85 let.

MARIBOR, 20. nov. — V tako imenovanem Aninem potoku, ki loči naselbi Vrhdol in Hrastje nad Pekrami, so našli večeraj mrtveca, v katerem so spoznali posestnika Alojzija Pušljaja iz Lobnice, ki je bil zaplesen pri sekanju drv v gozdu nad Hrastjem. Domov grede mu je najbrž spodrsnilo in je strmoglavil v potok, kjer je nezvesten obležal in utonil.

VOJNA V ABESINIJ

Kjerkoli so mogli, so Italijani zasedli in zastražili ozke prehode, skušajoč se ubraniti nevarnosti, ki jim preti od Abesincev. Na sliki vidite štiri Eritrejce (afriške domačine) na opazovališču.

VELIK POŽAR PRI SV. LOVRENCU

PTUJ, 21. nov. — V nedeljo ponoči je zazarelo nebo nad Sv. Lovrencem na Dravskem polju. Okrog pol ene ponoči je opazil Šterbak Vincenc, posestnik pri Sv. Lovrencu, da je v plamenu že ves zadnji del neke kolarnice. Prišel je buditi stanovalce in reševati živino. Ogenj se je širil z veliko naglico in plameni so objeli tudi gospodarsko poslopje ter stanovanjsko hišo.

Po zaslugi požrtvovalnih gasilcev iz Sv. Lovrencia so stanovanjsko hišo deloma rešili. Vso škodo cenijo na 80.000 D, za varovalnina pa znaša le 62.000 Din.

HUDA NESREČA V KAMNOLOMU

SEVNICA, 19. nov. — Blizu Sevnice leži malo zaselje Orebovo, kjer je moderen kamnolom podjetja "Labor." Toliko je naročil, da morajo delati delavci tudi ob nedeljah. Gramoz razvažajo v vagonih po vsej državi.

Preteklo nedeljo pa se je zgodilo v tem kamnolomu huda nesreča. Med drugimi je bil pri kopanju gramozu zaposlen tudi 26-letni samski delavec Martin Vovk iz Šmarja pri Jelšah. Padel mu je težak kamen na glavo, ki je priletel iz vrhnje terase. Ponesrečeni se je takoj onesvestil, izgubil ravnesje ter padel 15 metrov globoko v prepad. Obležal je s hudimi poškodbami po glavi in telesu.

GROZEN PROFESOR

Nadaljevanje s 3. strani.

zopet stisnil z obrazom k mami. Kmalu so prišli v veliko sobo, kjer je stalo mnogo postelj. Teta z ruto je stopila k eni izmed postelj, jo odgrnila in rekla: "Seme ga položimo. Poslovi ta se in..." Mama je stisnila Serjožo k sebi, ga poljubila in pošepetala, ne ga da je pogledala: "Ostani tu nekaj časa, Serjoža — takoj se vrnem — grem samo po časopis." Preden je Serjoža utegnil zajokati, so mu solze zalile oči: "Mamica, kam greš?" je zaklical na glas. "Mamica, mama!"

"Ne kriči!", je strogo dejala teta z ruto. "Tu je treba poslušati." Serjoži so se ustavile sol-

POJDI TE IN PREŽIVITE BOŽIČ v JUGOSLAVIJI

Parniki iz New Yorka:

Hansa... 12. decembra Europa 15. decembra

Ekspresni vlak ob parniku EUROPA v Bremerhaven vam jamči udobno potovanje v Ljubljano.

Istotako točne železniške zveze iz Cherbouga in Hamburga.

Veliki kovčegi čekirani na krovu parnikov do Ljubljane — po \$6.50 od kovčega.

ČE SE NE MORETE PODATI NA TO VOŽNJO, NAJ VAS SORODNIKI OBIŠČEJO

Za pooblastila vprašajte kateregakoli pooblaščenega agenta.

HAMBURG - AMERICAN LINE NORTH GERMAN LLOYD

57 BROADWAY — NEW YORK

14. decembra:
Washington v Havre
Lafayette v Havre
Aquitania v Cherbouga
Europa v Bremen
Rex v Genova

28. decembra:
Conte di Savoia v Genova

VAŽNO ZA NAROČNIKE

Poleg naslova je razvidno da kdaj imate plačano naročnina. Prva številka pomeni mesec, druga dan in tretja pa leto. Zadnje opombe in račune smo razposlali za Novo leto in ker bi želeli, da nam prihranite toliko nepotrebnega dela in stroškov, zato Vas prosimo, da skušate naročnino pravočasno poravnati. Pošljite jo naravnost nam ali je pa plačate našemu zastopniku v Vašem kraju ali pa kateremu izmed zastopnikov, kojim imena so tiskana z črbelimi črkami, ker so opravičeni obiskati tudi druge naselbine, kjer je kaj naših rojakov naseljenih.

CALIFORNIA:
San Francisco, Jacob Lauslin

COLORADO:
Pueblo, Peter Cullig, A. Seftis
Walsenburg, M. J. Baruk

INDIANA:
Indianapolis, Fr. Zupancič

ILLINOIS:
Chicago, J. Berčič, J. Lukančič
Cicero, J. Fabian (Chicago, Cicero in Illinois)

Joliet, Mary Bamblich, Joseph H. vav
La Salle, J. Spellich
Mascoutah, Frank Augustin
North Chicago, Jože Zelenc

KANSAS:
Girard, Agnes Moenik
Kansas City, Frank Zagar

MARYLAND:
Kittymiller, Fr. Vodopivec
Steyer, J. Černe (za Penna. W. Va. in Md.)

MICHIGAN:
Detroit, Frank Stular

MINNESOTA:
Chisholm, Frank Gouze
Ely, Jos. J. Peschel
Eveleth, Louis Gouze
Gilbert, Louis Vessel
Hibbing, John Povše
Virginia, Frank Hrvatic

MONTANA:
Roundup, M. M. Panlan
Washoe, L. Champa

NEBRASKA:
Omaha, P. Broderick

NEW YORK:
Gowanda, Karl Strishko
Little Falls, Frank Maske

OHIO:
Barberton, Frank Trohr
Cleveland, Anton Bobek, Chas. Karlinger, Jacob Resnik, John Slapčik
Girard, Anton Nagode
Lorain, Louis Balant, John Vovk

se
Warren, Mrs. F. Rachai
Youngstown, Anton Kiker

OREGON:
Oregon City, Ore., J. Koblar

PENNSYLVANIA:
Broughton, Anton Ipavec
Claridge, Anton Jerina
Conemaugh, J. Brezovec
Export, Louis Sugandčič
Farret, Jerry Okorn
Forest City, Math Kamin
Greensburg, Frank Novak
Johnstown, John Polants
Krayn, Ant. Taušelj
Lazerna, Frank Balloch
Manor, Frank Demshar
Midway, John Zest
Pittsburgh, J. Pogačar
Presto, F. B. Demshar
Steelton, A. Hren
Turtle Creek, Fr. Schiffrer
West Newton, Joseph Jovan

WISCONSIN:
Milwaukee, West Allis, Frank Škober
Sheboygan, Joseph Kaker

WYOMING:
Rock Springs, Louis Taušar
Diamondville, Joe Rošeh

Vsak zastopnik mora potrditi za sveto, katere je prejel. Zastopnik ne sme tople priporočamo.

UPRAVA "GLAS NARODA"

SLOVENIC PUBLISHING CO.

TRAVEL BUREAU

110 WEST 10th STREET NEW YORK, N. Y.

PIŠITE NAM ZA CENE VOŽNJE I JEPOV. REZERVACIJO KABIN, IN POJASNILNA ZA PO-

TOVANJE

